

Remiss om vägvalsfrågor

Avdelning: **SV Västerbotten**

Vårt uppdrag i samhället och med individen

1. Ska SV:s odelade fokus ligga på folkbildning som skapas *tillsammans med deltagaren* och föreningslivet eller ska SV i högre utsträckning prioritera verksamhet där innehållet redan är skapat *för deltagaren*, i tydligare samklang med det offentliga och kopplat till samhällsutmaningar?

Svar: Båda bitar är viktiga och behövs. Olika målgrupper nås på olika sätt och SV:s roll i lokalutveckling och civilsamhälle utvecklas i båda. Det egenorganiserade lärandet och kulturutövandet är en kärna vi inte får tappa. Folkbildningens rötter vilar på begreppet "fritt och frivilligt".

För studieförbundens existensberättigande kan det vara viktigt att SV lite oftare än idag gör saker "för deltagarna". Vi hör ofta ledare/grupper från förr som undrar varför det inte finns lika mycket färdiga koncept/material som tidigare, varför det inte anordnas konferenser som förr osv. Om vi bara befinner oss i "tillsammans med"-spåret finns risk att de tycker att det kan göra det själva lika bra. Dvs att skapa mer för deltagarna kanske är det som kommer bli mer aktuellt.

Ett problem med att lägga stort fokus vid det offentliga behov eller samhällsutmaningar är detsamma som med riktade statsbidrag. Det riskerar att bli projektifiering och mycket mer politiskt styrt vilka insatser vi kan göra.

Att i förväg försöka "hitta på", eller "förtutse" vad människor vill eller kommer att vilja träffas kring är att föra oss närmare det vanliga företagande där man säljer en upplevelse, eller en produkt. Däremot är det inget som säger att vi som studieförbund inte kan arbeta med båda delarna, eller kanske initialt utöka den "redan skapade verksamheten" för att skapa ett högre intresse för folkbildningens grund.

2. Borde SV upphöra med någon verksamhet som på ett lika bra sätt kan drivas av annan del i civilsamhället, privata företag eller där vårt anordnarskap idag generellt sett är lägre?

Svar: Svår fråga att svara på utan konkreta exempel vad en tänker på. Det måste nog anpassas till plats till plats och tillfälle till tillfälle.

Men all verksamhet där vårt anordnarskap är svagt bör ses över. Dels för att vi då inte uppfyller villkoren, dels för att det är en bra idé att alltid fråga sig vad det gör för folkbildningsmässig skillnad om vi är med och arrangerar. I alla fall om vi ska använda skattemedel för att finansiera det.

Konkurrens är bra för samhället, det ger konsumenterna en större möjlighet att välja. SV bör sträva efter att arbeta konkurrenskraftigt både vad gäller kvalitet och pris. Vi borde bli bättre på att konkurrera med både privata företag, och andra aktörer, men titta över hur vi bedriver den verksamheten. Öppna kurser borde kanske inte ligga inom ramen för bidragsfinansierad verksamhet.

Vad gäller projekt borde SV nationellt, regionalt och lokalt fundera på hur vi bedriver projekt och vem som ansvarar för dessa. Många projekt är bra, men SV

som organisation har svårt att efter projektens avslut orka med att sköta driften vidare.

Vi kan inte komma på något direkt som vi i VB SV skulle sluta med, däremot vad vi skulle vilja utveckla mer av – tänker ex samverkan med Kulturella näringar som idag kanske begränsas genom kommersiella begränsningar. och att vi ska fokusera på statsbidragsgrundad verksamhet? Det är en svår balansgång då vi samtidigt behöver bli mindre beroende av statsbidraget och även hitta andra inkomstalternativ.

- a. Vilken typ av verksamhet skulle det i så fall innebära att vi inte prioriterade?

Svar: Vi har inga bra exempel

3. Borde SV starta upp någon verksamhet som på ett lika bra eller bättre sätt kan drivas av SV men som idag drivs av annan del av civilsamhället eller privata företag?

Svar: Kommuner och landsting erbjuder väldigt mycket verksamhet ut till lokalbefolkningen. Många av dessa borde kommunerna välja att samverka kring redan från dag 1. Studieförbunden är ofta experter på genomförandet och har kontaktnäten på ett bättre sätt än kommunerna ofta har.

Ett stort hinder för studieförbunden är formuleringarna om att studieförbunden ska ägna sig åt planerat och organiserat lärande. Det utesluter då föreningens ordinarie verksamhet och allt som kan göras med huvudfokus social samvaro. Dessa gränsdragningar är alldeles för luddig och svår att jobba med. Den ger så mycket utrymme för tolkning och det leder till att olika individer/avdelningar/studieförbund gör väldigt olika bedömningar. Det hade underlättat mycket om det faktiskt hade varit ok för studieförbunden att rapportera planeringscirklar för föreningar eller att skapa en mötesplats för personer med afasi som inte med våld måste tryckas in i "organiserat lärande"-formen. Både studieförbunden, föreningarna och samhället skulle tjäna på det.

SV skulle kunna profilera sig som matchmaking-organisation för personer med specialintressen som inte är organiserade i föreningar. Digitala cirklar lämpar sig särskilt väl för det eftersom det öppnar upp för att skapa cirklar inom mycket smala ämnen. Då tänker jag inte riktigt på kurser, utan mer liknande kamratcirklar eller en "SV-klubb".

Ett annat alternativ är att undersöka behörighetsgivande utbildningar där vi kan komma i på samt starta utbildningar som kommer bli behörighetsgivande i framtiden. Ex Skepparbevis var inte obligatoriskt från början men är det idag.

- a. Vilken typ av verksamhet skulle det i så fall vara som vi startade upp?

Svar: Vi har inga bra idéer, eller tex drönarcertifikat.

4. SV finns till för den enskilda individen. Ska SV framöver lägga mest kraft på att nå enskilda individer genom att vara medskapande med det lokala föreningslivet eller genom att vända sig direkt till enskilda individer?

Svar: Som med fråga ett känns det svår att välja en väg om den andra då utesluts. Båda behövs. Kanske behövs SV inte minst för att samla människor med engagemang som inte tycker att föreningsliv är lockande.

Med ett föreningsliv som har svårt med nyrekrytering, svårt att fylla styrelser och engagerade som vill driva verksamhet, när individers engagemang är mer enfrågefokuserat och på klick-nivå, då kan vi inte välja satsa allt på ett traditionellt föreningsliv.

Vi tror vi kommer behöva allmänmarknad som finansieringskälla och då är det oftast individfokus. Vi skulle bli väldigt sårbara om vi enbart riktade oss till föreningar.

I en perfekt värld där föreningslivet blomstrade och den ordinarie föreningsverksamheten inte finansieras av kommunala medel, skulle SV kunna lägga mest kraft på det lokala föreningslivet. Vi som arbetar i verksamheten ser dessvärre inte att föreningslivet växer, utan snarare förändras/förtätas. Stora föreningar bli större, medan de små föreningarna på landsbygden saknar ideella krafter och ekonomiska medel att växa. SV bör därför arbeta vidare och kanske utveckla arbetet med att skapa förutsättningar för att små föreningar kan växa. Ett initiativ av SV vore att utveckla nytt material, och genomföra kampanjer i "att bilda förening." Förutsättningarna är nog lokalt väldigt olika vad en väljer beroende på hur rikt föreningslivet är lokalt.

5. Borde samarbete och samverkan mellan studieförbunden öka eller är konkurrensen mellan studieförbunden viktig för att verksamheten ska utvecklas?

Svar: Vi tror på samverkan, men viss konkurrens måste finnas för att vi ska kunna utvecklas. Samverkan är dock viktigt i våra dialoger med kommuner.

Samverkan mellan studieförbunden kommer nog bli nödvändigt speciellt i små kommuner. Men hur samverkan ska ske är oklart. Viss samverkan förekommer redan på vissa orter i form av samordning av kursutbud, tider för arr etc. Att dra det ytterligare skulle det innebära att förbunden blir specialister på olika saker, olika typer av kurser? Vet inte om det är dit vi vill gå? Även om det kanske skulle höja kvalitén och vara resurseffektivt. Men vem bestämmer i så fall vilket förbund som ska erbjuda vad etc? Mer samverkan och kanske t om sammanslagningar av studieförbund verkar rimligt. I alla fall om studieförbundens verksamhet aldrig återgår till tidigare volymer.

- a. Om samverkan borde öka: Inom vilka områden skulle samarbete och samverkan ge störst positiva effekter?

Svar: Samhällsutmaningar, samverkan med kommuner riktat mot ungdomar och äldre.

- b. Om konkurrensen är viktig: På vilket sätt ska SV skilja sig från övriga studieförbund?

Svar: Måste profilering innebära konkurrens? Vi kanske skulle tjäna på profilering. Kan det till och med innebära minskad konkurrens?

Har vi landsbygd, lokal utveckling och hållbarhet borde vi kanske också jobba mycket mer med omställningsfrågorna? SV har alltid varit och kommer alltid att förbli det människor förknippar med "landsbygdens studieförbund" Det som redan idag skiljer oss ÅR vår närvaro i landets alla kommuner. Vi bör förbli "landsbygdens studieförbund" även i framtiden, men om det betyder att vi har personal eller kontor i landets alla kommuner är en annan fråga.

Vår målgrupp

1. Ska vi främst prioritera att arbeta uppsökande för att nå dem vi tror har ett utbildningsbehov och som kanske finns längre ifrån vår verksamhet eller ska vi arbeta mottagande med dem som kommer till oss och redan vet att de vill delta i vår verksamhet?

Svar: För SV Västerbotten kommer det vara avgörande att jobba uppsökande och nå nya deltagare. Vi har så gamla deltagare och cirkelledare att verksamheten bokstavligen dör med dem. Vi arbetar idag med både och. Att särskilja arbetet mellan uppsökande och mottagande är en svårighet. Att locka människor till vår verksamhet bara via att vara mottagande är en ekonomisk fråga som bygger på massiv marknadsföring, och stora satsningar på "färdiga material" Människor kommer inte "bara in" utan det måste finnas ett erbjudande. Vi måste fundera på hur vi vill spendera våra skattemedel. Är det annonsering, eller är det på löner med uppsökande verksamhet, eller är det på både och.

Idag behöver vi bli mer uppsökande och bättre på att informera om vad vi erbjuder. Dagens "ofrälsta" känner inte till folkbildningen på samma sätt som äldre generationer som varit med att bygga upp den. Om vi ska kunna jobba mer uppsökande mot svårnådda grupper behövs ett ekonomiskt system som gör det möjligt. Stödet till en cirkel/unik deltagare är så litet att det är omöjligt att tacka nej till de lågt hängande frukterna till förmån för att jobba mot de mer svårnådda grupperna/individerna.

2. Borde SV satsa på att nå fler unga och minska vår målgrupps genomsnittliga ålder eller borde vi känna oss trygga i att vår målgrupp generellt sett fortsatt kommer att finnas bland de äldre?

Svar: Vi tror vi måste satsa på att nå fler unga. Det behöver väl inte innebära att vi inte tar hand om de (äldre) vi redan har hos oss? När upptäcker en deltagare folkbildningen – i 60-årsåldern? eller sår vi frön hos unga, som sen väljer oss som äldre?

Att inte satsa på unga, är att säga att vi lägger ner! Vi ser redan idag att våra gamla målgrupper som varit överrepresenterade inte längre håller samma volymer. Pensionärer bli piggare, och allt fler nya pensionärer är inte längre tidigare föreningsaktiva från barnsben. De som varit föreningsaktiva har lättare att förstå folkbildningen, och för att skapa föreningsintresse, eller folkbildningsintresse måste vi satsa på fler unga IN i vår verksamhet. Vi kan och bör inte sitta och vara trygga med de äldre som redan finns i verksamheten.

Sen kanske inte SV någonsin kommer ha unga som huvudmålgrupp annat än i vissa segment av vår verksamhet. Däremot måste vi jobba med förnyring. Men i vårt fall kan det ju innebära unga pensionärer istället för 75+.

3. Är det viktigt att verksamheten tillsammans med våra samarbetsorganisationer ökar i jämförelse med hur det är idag?

Svar: Ja det är viktigt. Det är ju lite konstigt med samarbetsorganisationer utan samarbete kring verksamhet.

- a. Är det viktigt att verksamheten med våra grundorganisationer ökar?

Svar: Ja, så länge de sitter i våra styrelser ja. Om de inte ser vitsen med det vi gör, hur blir det då när de ska vara med och leda SV?

Tyvärr ser vi samma problematik inom våra grundorganisationer som i våra övriga föreningar. Föreningsstödet för de små lokala föreningarna dras in, eller minskar vilket inte skapar något mervärde för den lokala föreningen att fortsätta. Unga människor "fylls" inte på underifrån, vilket också gör att föreningarna självdör eftersom. Här borde våra GO vända sig till oss, erbjuda möjligheter för ökad samverkan och ökat förtroende att bjuda in och skapa nya kontakter med blivande medlemmar, eller erbjuda våra lokaler till möten där vi kan visa vad SV kan erbjuda också.

- b. Är det viktigt att verksamheten med våra medlems- och samverkande organisationer ökar?

Svar: Samma som föregående fråga, ja, så länge de sitter i våra styrelser ja. Om de inte ser vitsen med det vi gör, hur blir det då när de ska vara med och leda SV?

Vi behöver öka verksamheten med våra Go Mo So – precis som med nya deltagare behöver vi bli bättre på att förklara vad vi kan erbjuda, det byts ut medlemmar i föreningarna också hela tiden som är nya och inte känner till folkbildningen eller vårt band ihop. Vår verksamhet idag är väldigt liten i förhållande till hur det skulle kunna vara.

4. Är det någon målgrupp som är särskilt viktig för SV där vi ser att vi kan göra en stor insats och som vi därför borde prioritera framför andra?

Svar: Funktionsrättsorganisationer. Värderingsstyrda unga vuxna om vi vill jobba demokratistärkande med samt personer/grupper/organisationer som jobbar med omställning/hållbarhet och framtidsfrågor (just nu handlar det också om krig/säkerhet/försvar).

Utformningen av vår verksamhet och vårt erbjudande

1. Borde SV:s vision, verksamhetsidé och värdegrund bli ännu tydligare i all vår verksamhet, också inom till exempel allmänmarknad och populärmusik?

Svar: Vår vision och värdegrund är viktig. Men, vi måste också ställa oss frågan "Hur viktig tror vi att den är för deltagaren på det lokala kontoret? Tror vi att en deltagare som anmäler sig till Förarbevis i Snöskoter, Jägarexamen eller motorsågskörkort väljer oss pga vår värdegrund och vision, eller för att det var "bara vi som hade plats kvar"

Hur mycket skiljer vi ut oss jmf med andra studieförbund gällande värdegrunden egentligen? Är det så mkt att deltagaren kan välja utifrån den parametern vid val av studieförbund? Utbudet är kanske vad som påverkar mest val av studieförbund idag. Det är nog väldigt många som väljer SV utan att bry sig så mycket om värdegrund/vision osv. Det är andra saker som spelar roll: tillgänglighet, kontakter, pris, erbjudande, bemötande osv. Det är i sig inget stort problem i det och vi har nog inte särskilt många i vår verksamhet som inte skulle köpa vår värdegrund/vision/idé. Sen är det ju inte fel om vision och värdegrunden förmedlas på ett tydligare sätt.

- a. På vilket sätt kan den bli det? / Varför borde den inte vara det?

Svar: Genom gemensamma profilprodukter. Gemensamma teman eller insatser. Enhetliga ledarutbildningar. Den borde vara en stor prioriterad del, men om deltagaren enbart har som intresse att ta jägarexamen, lära sig smide, eller knyppla så måste vi nog fråga oss frågan i tidigare svar, då är det kanske ingen större nytta med det?

- b. Vilka utmaningar ser ni med att göra det till en tydligare del i all verksamhet?

Svar: Det kan ju finnas grupper som inte valt SV just för att vi är de vi är utan för att vi hade så bra replokaler eller centralt läge i glesbygdskommunen eller så. De kanske vi tappar om det är en grupp som blir provocerade av vår värdegrund. Då får vi å andra sidan ifrågasätta om vi verkligen ska ha dem hos oss? Vissa kanske inte vill bli "påpackade" ett budskap...

2. Finns det vissa områden eller viss verksamhet som borde tillhöra grundutbudet i hela landet och därmed lyftas fram i alla avdelningar? I så fall vilken/vilka?

Svar: Ingen dum tanke! Ex. Föreningsutbildningar, minoritesfrågor, funktionsrättsfrågor, omställning kanske? Förbundet borde tillhandahålla några färdiga koncept varje år som kan ligga som ett basutbud. Ex Landsbygd, hållbarhet/omställning, funktionssätt, demokrati.

3. Ska SV satsa på att utveckla distansverksamheten eller konstatera att folkbildningens forum är det fysiska mötet?

Svar: Vi kan inte utesluta en hel generations naturliga mötesform. Där unga så länge umgåtts och delat intressen digitalt. SV som organisation bör fundera på syftet med distansverksamheten. Är syftet att skapa NY verksamhet som bara erbjuds på distans, eller är syftet att erbjuda ALLT vi har. Att alla kontor kan erbjuda sin verksamhet på distans, ger ju ett första intryck att JA, SV ska satsa på NY verksamhet på distans, som enbart erbjuds via något nytt begrepp, typ "SV-distans"

Vi måste fortsätta utveckla verksamhet på distans. Det är ett verktyg att sprida folkbildningen på likväl som fysiska träffar. Pandemin har visat att det går och för de yngre generationerna helt naturligt. Fysisk, distans och hybrid. Alla är viktiga. Så länge vi inte får jobba med asynkron verksamhet måste vi nog trycka på poängerna i det synkrona mötet. Hårdaste konkurrensen finns i det asynkrona mötet, generationerna som kommer nu som chattar sig genom livet.

4. Ska SV öppna upp för asynkron, icke samtidig, folkbildning eller finns folkbildningens essens i det samtidiga mötet?

Svar: Vi förespråkar att vi öppnar upp för det. Ett diskussionsforum där en bidrar med sina delar när en har möjlighet kan väl vara lika engagerande och lärande som i ett samtal samtidigt i ett rum. Och för en del målgrupper fungerar det ena bättre medan det för andramål grupper fungerar bättre med det andra.

En så superklassisk folkbildningsgrej som en bokcirkel har både och. Individuellt lärande/läsande OCH mötet/samtalet.

Det blir allt fler som inte har möjlighet att sitta på exakta tider, utan hellre kommer till lärandet när tid ges. Då är det asynkrona utmärkt. Det är beprövat sedan tidigare och kan locka nya målgrupper till oss. Vi bör dock fortsätta prioritera det fysiska mötet eller hitta en bra mix.

5. Finns det anledning att utmana studiecirkeln som pedagogisk form?

Svar: Det är hög tid för det men kanske inte just pedagogiken, men formen som sätts av de snäva villkoren för vad som är rapporteringsbart. Tiderna förändras., människor vill gärna gå längre kurser, tätare inpå och kanske heldagar, workshops, ej förbinda sig en hel termin. Lärandet i en studiecirkel, eller annan

folkbildning bör utvärderas och således bör studiecirkeln utmanas som pedagogisk form. Det finns så mycket i särskiljandet mellan AF och SC som bara är konstig.

- a. Om ja: Vad är anledningen/anledningarna till att studiecirkeln borde utmanas?

Svar: Se ovan

- b. Om ja: Är det någon verksamhet eller målgrupp som specifikt skulle behöva en annan pedagogisk form?

Svar: Det finns många målgrupper som har svårigheter med studiecirkeln som form. T ex föräldrar och människor i karriären som har svårt att boka upp sig många träffar, personer med funktionsnedsättningar som gör att det är svårt att samla samma grupp 9 timmar osv. Sen finns det ju vissa utbildningar vi har där man kan fråga sig om det är studiecirkelns pedagogik som gäller. En hel del allmänmarknad är som vilken kurs som helst.

- c. Om nej: Vad är anledningen/ anledningarna till att den inte borde utmanas?

Svar: (Det skulle vara för att det demokratiska utbytet som grund för lärandet är så fint!) Men vi tycker den kan utmanas.

6. Borde SV arbeta mer aktivt med att blanda grupper med människor från olika bakgrunder och från olika delar av samhället?

Svar: Genom att vara en öppen och tillgänglig mötesplats för alla med verksamhet som attraherar olika delar av samhället sker den blandningen. För detta behöver vi våga mer och kanske ha en bättre representation bland oss som är SV. Vi kan inte skapa blandningarna. Det vore förmätet att tro att vi vet vad/vilka som behöver blandas och hur. SV utesluter ingen att delta i vår verksamhet. Vi är öppna för alla. Det är olyckligt mycket verksamhet inom SV som genomförs i mycket homogena grupper. Vi borde kunna göra mer där, men vi kan inte styra grupperna om vi tror på begreppet fritt och frivilligt.

- a. Varför borde SV göra det? / Varför borde SV inte göra det?

Svar: Se ovan

- b. Vilka utmaningar ser ni med att göra det till ett tydligare uppdrag i all verksamhet?

Svar: Se ovan. Då kanske vi behöver se över vilka som jobbar hos oss och leder oss också.

Vår interna organisation och hur vi samarbetar

1. Borde avdelningarnas autonomi och självbestämmande stärkas alternativt hållas på samma nivå som idag eller borde SV sträva efter en större enhetlighet och ett mer likartat erbjudande i hela landet?

Svar: SV som organisation behöver stärkas internt. Mer enhetlighet behövs för att kunna arbeta mer kostnadseffektivt och med säkerställande av kvalitet i alla steg i verksamhet och organisation. Här är vi lite klivna i åsikten huruvida förbundet ska "lägga sig i" mer eller inte. Det handlar nog om olika perspektiv samt om vi pratar beslutanderätt eller samordningsvinster.

- a. Om autonomin ska stärkas alternativt vara på samma nivå som idag, vilka är i så fall de starkaste anledningarna till det? / Om enhetligheten ska öka, vilka är de starkaste anledningar till det och på vilka sätt skulle det uttrycka sig?

Svar: Samordnat kvalitetsarbete. Samordnat marknadsföringsarbete. Tydligare profil. Mer resurser till SV:produkter- som studiematerial, färdiga studieplaner etc. SV finns i hela landet. Hela landet ser olika ut vad gäller befolkning, kultur och den stolthet man har för sin bygd. En liten kommun i inlandet kan bära på en oerhörd stolthet över sin bygd, medan en storstad inte har samma engagemang för sin stad. Därför behöver vi också kunna agera olika, ta andra beslut och arbeta med de förutsättningar som finns där vi bor och verkar.

- b. Finns det en undre gräns för till exempel antal anställda, geografiskt område, antal studietimmar eller liknande för att avdelningen ska kunna ha kapacitet att med hög kompetens och kvalitet utföra sitt uppdrag?

Svar: Hur långt är ett snöre? Naturligtvis måste man se till den totala ekonomin i en avdelning. Men det är svårt att säga att "här har vi bara 1900 timmar" och därför kan vi inte ha en personal. Detta beror på hur stor orten/kommunen är man verkar i, vilket engagemang som finns och vad det skulle innebära om vi inte fanns på orten. Men trots allt är det ekonomin som begränsar främst. Med mycket liten ekonomi kan man inte ha hög kompetens och kapacitet för att hålla hela bredden. Sen finns säkert en begränsning i antal anställda också, men det beror också på hur mycket som kan samordnas centralt/i kluster osv. Det finns dock inget samband mellan volym och kvalitet, hög volym är automatiskt inte av hög kvalitet.

- c. Borde samarbete och arbetsfördelning mellan avdelningar öka eller är det viktigt att varje avdelning själv har en heltäckande kompetens?

Svar: Ingen avdelning kan idag ha en heltäckande kompetens som gör att den kan klara sig utan övriga SV-kollegor. Även om en strävan finns att ha det. Det kommer inte kunna gå i framtiden heller. All samverkan är bra, men vilken kompetens efterfrågar frågan? Administrationen borde kunna samordnas för att skapa förutsättningar för verksamhetsutveckling. Vi är för ökad samverkan mellan avdelningarna.

2. Ska grund- och medlemsorganisationer ha större eller mindre möjlighet till påverkan i SV?

Svar: Om de har mindre verksamhet med oss får de mindre förståelse för folkbildning och vad SV gör. Då kan de inte få bestämma mer. Som utvecklingen varit senaste 10-12 åren, så är frågan HAR någon av GOMO någon större eller mindre möjlighet att påverka SV? Det naturliga svaret borde vara JA, de borde ha större möjlighet, men också större synlighet utanför SV.

- a. Finns det anledning att se över sättet på vilket vi utser ombud till stämmor och väljer ledamöter till styrelser?

Svar: Ja, representation är alltid viktigt.

- b. Om det finns anledning till en översyn, vilka motiv finns det i så fall för det?

Svar: En folkbildning som inte följer med sin samtid slutar vara folkbildning. Om SV blir en förening för en viss sorts klick är vi inte folkbildare längre? Det är svårt att hitta rätt kompetens till styrelsen i en organisation som är så omfattande som vår.

3. Borde de som leder eller arbetar i SV i högre utsträckning representera de målgrupper vi vill finnas till för än vad som idag är fallet?

Svar: Representation är alltid viktigt men det är inte alltid givet att kvotering gör ledarskapet bättre.

- a. Borde den samlade gruppen av förtroendevalda bättre representera de deltagare vi vill finnas till för, i så fall hur?

Svar: Representation är viktigt. Det finns dock ingen automatik i att en har större förståelse för en grupp och deras behov av verksamhet för att en själv tillhör den. Det råder viss osäkerhet kring frågan.

Våra förtroendevalda borde synas och höras mer inom sina egna grupper. De är valda för att leda verksamheten framåt, och inte sitta passiva tills mandatperioden löper ut. Förtroendevalda för SV borde synas ute på "fält" och informera/prata om SV på sina arenor, och på andra tillställningar där SV borde representeras.

- b. Borde den samlade gruppen av medarbetare bättre representera de deltagare vi vill finnas till för, i så fall hur?

Svar: Ja, representation är alltid viktigt. Våra medarbetare representerar våra deltagare idag genom att rekrytera nya ledare, ta fram förslag till verksamheter, arbeta uppsökande och emottagande.

Vår finansiering

1. Borde SV i större utsträckning ha marknadsmässiga priser, och därmed öka intäkterna, för erbjudanden till privatpersoner, föreningar och organisationer?

Svar: Ja, både för att ha bredd i vår finansiering och för att kunna använda en större del av statsbidraget där det mer behövs. SV är en folkbildningsaktör, vilket gör att vår idé är att arbeta med folkbildning i fokus. Att erbjuda en kurs i keramik inom ramen för folkbildningen gör att våra priser hellre är konkurrensmässigt låga, hellre än marknadsmässigt höga. I enstaka fall där SV erbjuder kurser utanför folkbildningen tenderar priserna att vara marknadsmässiga. Skillnaden är ju att vi övervägande erbjuder kurser som löper under kvällar, och med minst en dag för eftertanke. Det gör att vi inte konkurrerar marknadsmässigt med ett företag som erbjuder en dagskurs. Det finns dock ett problem i att ta jättemycket betalt bara för att det går. Man utesluter då många människor från att ta del av den kursen. Vi behöver dock bli bättre på att ta betalt än vi är idag, då vi behöver intäkterna.

- a. Varför borde vi ha det? / Varför borde vi inte ha det?

Svar: För möjligheten att diversifiera (fel ord kanske?). När vi har marknadsmässiga kurser bör vi ta marknadsmässigt betalt. Det tillskottet till vår finansiering kan göra att vi också kan ha verksamhet för dem som inte kan betala.

2. Ska SV i första hand utgå ifrån den verksamhet vi vill bedriva och söka finansiering för den eller ska SV i första hand utgå från statbidragsvillkoren och anpassa sin verksamhet efter dessa.

Svar: Går det verkligen att välja enbart den ena vägen? I så fall skulle vi behöva bygga upp en projektfinansieringsexpertis i avdelningen. Om valet är enligt frågan, så bör sv i första hand utgå från att arbeta med statsbidragsverksamhet i första hand och projekt i andra. Tänker vi oavsett finansiering vill vi nog helst förts fokusera på vad vi vill och sen ordna finansiering men verkligheten är komplexare än så, eller möjligheterna till finansiering inte alltid självklara. Projektfinansieringar är ofta kortsiktiga och svåra att implementera som ordinarie verksamhet utan permanent tillskott av medel.

- a. Vilka alternativa finansieringsmöjligheter ser ni i så fall är möjliga?

Svar: Se ovan. Ex på projektfinansieringar via Eu projekt, skapa IUP:er med kommuner, uppdragsverksamhet mot kommuner tex Fritidsgårdsvsh.

Övriga medskick

Vad tycker ni, utöver de svar ni givit på remissfrågorna, är viktigt att ta hänsyn till i arbetet med att formulera förslag till förflyttningar och beslut inför förbundsstämman?

Svar: